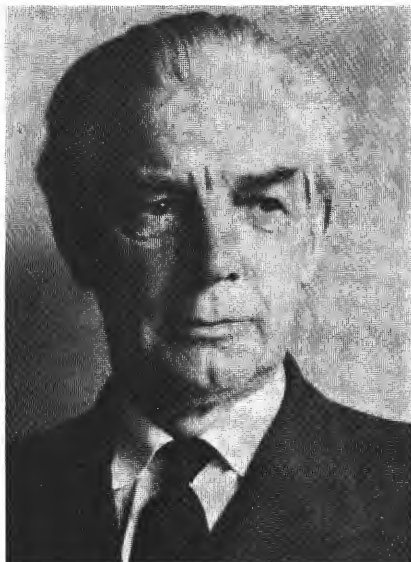

første år i dette århundre, har i grunnen opplevet en tusen års utvikling i det islandske jordbruk. Forandringene var så relativt små heilt i fra landnámstida og inntil for ca. 70 år siden, og de aller fleste av de forandringer som vi kan kalle omveltning, faller på de siste 25 år. Det har vært mange seire og det har naturligvis vært nederlag. Det som har hendt med Skjærpeplogen i den tid da teknikken brøt inn over gard og grend, ser jeg på ingen måte som nederlag, men som en av de mange barnesykdommer som de islandske bønder og vår jorddyrking har måttet gå igjennom i en brytningstid. En slik sykdom går over.

Ideen å pløye og pløye dypt — også på Island — er på ingen måte oppgitt. Den store framtidskapital som vi har i våre torvmyrer, som livgivende plantenæring, vil bli pløyet opp, brakt fram i dagen og tatt i bruk. Selvfølgelig tror jeg på *plogkulturen*, selv om mine fedre klarer seg uten plog. Og jeg tror på dyppløying og bruk av Skjærpeplogen, av den enkle grunn at jeg *trur på Islands jord*, — og de islandske bønder. Jeg tror at de, trass noen feilspor, klarer å finne fast grunn å stå på i sin jorddyrking, både teknisk og kunnskapsmessig.

Reykjavik, i desember 1969.

DIREKTØR
ÁRNI G. EYLANDS
FYLLER ÅR

En vel kjent islending i vårt land, direktør *Árni G. Eylands*, fyller 75 år den 8. mai i år. Vi tror at mange av Det norske myrselskaps medlemmer vil sette pris på å stifte nærmere bekjentskap med herr

Eylands, som i flere perioder av sitt liv har vært knyttet til vårt land, både i sine yngre år — og senere.

Direktør Eylands' vita er meget omfattende. Ifølge boken «Hvem er Hvem» på Island, tar vi her med de viktigste opplysninger om hans innsats både hjemme på Island og dessuten enkelte glimt fra hans virke i andre land.

Eylands er bondegutt, født 8. mai 1895 i Skagafjörður syssel på Nord-Island. Etter å ha gjennomgått Hólar landbruksskole 1911—12 ved det fra historien kjente bispesete og kultursentrum Hólar på Nord-Island, reiste Eylands til Norge hvor han praktiserte ved Norges Landbrukshøgskole 1913—14. Derfra gikk turen til Tyskland et års tid, for så å vende tilbake til Norge, først som jordbrukspraktikant og senere som gårdsbestyrer 1915—21. Dermed var utlendigheten foreløpig slutt. I årene 1921—37 var Eylands konsulent ved Det islandske landbruksselskap. Ved siden av konsulentstillingen ble han i 1927 avdelingssjef ved — og senere direktør for Maskin- og landbruksavdelingen ved Det kooperative sambandet frem til 1945. Dobbelstillinger — og tillitsverv — hopet seg etter hvert opp til å omfatte direktør for Statens kunstgjødselhandel fra starten i 1936 og leder av Statens grønnsakhandel 1936—43.

Av verv for øvrig nevner vi at Eylands var formann i Maskinutvalget fra starten av i 1927 til 1945. I denne stillingen fikk han en avgjørende innflytelse på utviklingen av nybrotts- og oppdyrkingsarbeidet på Island, bl.a. ved import av moderne utstyr, først og fremst gravemaskiner og bulldosere. Eylands ledet nemlig nydyrkingsarbeidet i Statens regi i årene 1942—45. De første traktorkurser på Island i årene 1931—32 ble også ledet av ham. I Ministeriet for næringsveiene, som hadde en avdeling for landbruk, var Eylands byråsjef i årene 1946—58. I 1960 kom Eylands igjen til Norge og da som landbruksattaché ved Den islandske ambassade i Oslo, en stilling han hadde til 1964.

Vi må også nevne at Eylands var redaktør av landbrukstidsskriftet «Freyr» i årene 1924—25 og 1939—45.

Direktør Eylands' skriftlige produksjon er meget omfattende. Som hans hovedverk må nevnes boken: «Búvelar og Ræktum» («Landbruksmaskiner og jorddyrking»), et verk på 476 sider (1950). Denne boken ble i en årrekke — til 1965 — brukt som lærebok ved landbrukskolene.

De aller fleste av Eylands' publikasjoner, som også omfatter 3 diktsamlinger, er selvsagt skrevet på islandsk, men enkelte også på dansk, norsk og engelsk. Vi nevner her bl.a. en engelsk publikasjon på 276 sider om mekanisert grøfting på Island¹). På norsk foreligger to arbeider av almen interesse²) og ³), nemlig: «Det grønne Island» og «Naumdølene på Island». I sistnevnte publikasjon viser forfatteren seg som en dyktig historiegransker, noe som for øvrig går igjen i en stor del av hans produksjon.

Direktør Eylands er fremdeles en flittig skribent både i fagtidsskrifter og presse. I «Meddelelser fra Det norske myrselskap» er bl.a. islandske myrdyrkings- og jordvernproblemer drøftet i flere interessante artikler ⁴⁾, ⁵⁾ og ⁶⁾. Etter forslag av Myrselskapets styre ble Eylands i 1964 kalt som *Korresponderende medlem* av selskapet som en honnør for hans forfatterskap i norsk fag- og dagspresse.

En fullstendig fortegnelse over direktør Eylands' mange tillitsverv og oppdrag etc. hjemme på Island og i andre land, vil ikke bli tatt med i sin helhet her. Derimot nevner vi utmerkelser og æresbevisninger som er blitt Eylands til del i årenes løp:

1. Ridderkors av Ordenen Islands Falk.
2. Ridder av 1. klasse av den Kgl. norske St. Olavs Orden.
3. Æresmedlem av The Icelandic League of America.
4. Æresmedlem av Sørlandets landbrukssammenslutning.
5. Æresmedlem av N.J.F.'s Islandsavdeling.
6. Honnørmedlem av Arktisk Forening, Tromsø.

En spesiell hilsen og takk fra Norge fortjener *Familien Eylands*, som under siste krig holdt «*Åpent hus*» for norske frihetskjemper som havnet på Island. Det er mange nordmenn som aldri vil glemme den hjelp, gjestfrihet og hjertevarme som de ble møtt med i det Eylandske hjem i Reykjavik. Likeså vil julegavene til mannskapene på Jan Mayen som «fru Eylands' strikkeklubb» stod bak, bli husket lenge av mange nordmenn.

Det norske myrselskap gratulerer direktør Eylands hjertelig med 75-årsdagen og ønsker ham mange gode år — og aktive arbeidsoppgaver — i årene fremover.

Aa. L.

1) Arni G. Eylands: Mechanized land Draining in Iceland 1942—1966. (Ref. Medd. fra D.n.m. nr. 4, 1968.)

2) Arni G. Eylands: Det grønne Island, 1959.

3) Arni G. Eylands: Naumdølene på Island. Namsos 1969.

4) Arni G. Eylands: Myrer og myrdyrking på Island. Medd. fra D.n.m. nr. 3, 1964.

5) Arni G. Eylands: Erosjon og jordvern på Island. Medd. fra D.n.m. nr. 3, 1965.

6) Arni G. Eylands: Skjærpeplogen. Medd. fra D.n.m., nr. 2, 1970.